

**Пам'ятайте
про
Україну!**

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефон: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250

PIK LXXXVII. Ч. 261.

ДЖЕРСІ СІТІ І НЬЮ-ЙОРК, ВІВТОРОК, 16-ГО ГРУДНЯ 1980

ЦЕНТІВ 25 CENTS

JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, DECEMBER 16, 1980

No. 261. VOL. LXXXVII.

Округа УНСоюзу Балтімору-Вашінгтону відбула наради

Група учасників наради

Балтімор, Мериленд. — Тут, у неділю, 23-го листопада, в доміші „Самопоміч“, о год. 2-й по полудні, відбулися організаційні наради Округу Українського Народного Союзу Балтімору й Вашингтону, під головуванням Богдана Ясинського, президента Округу. На цьому зібранні були присутні 14 місцевих секретарів та організаторів і головний президент д-р Іван О. Флис, як запрошений головний промовець про загальні справи УНС.

У вступному слові Б. Ясинський зробив огляд організації праці Округу УНС Балтімору, Вашингтону й Ричмонду за цей 1980 рік, і особливо виділив у події за віддану працю для Батька-Союзу Остапа Зинюка, секретаря Вашингтонського 15-го Відділу; Івана Малка, секретаря 320-го Відділу з Балтімору, обох — за зорганізування по шість нових членів; Лева Блонаровича, секретаря 34-го Відділу з Ричмонду, та Адама Ціздина, секретаря

55-го Відділу з Кіртис Бей, за приєднання до союзової родини по три нових члени кожний. Головуючий на зборах також підкреслює, що це всього-навсього виконання квоти всією Округою на 50 відсотків і заклинає за всяку ціну збільшити це процентне відношення бойд до 75 відсотків.

І. Малко, який є також скарбником Округу, відтак дав фінансовий звіт з прихвиль і розходів, який був схвалений присутніми. О. Зинюк в свою чергу доповів, що він був представником Округу на бенкеті, що ним відзначено 70-річчя Українського Братського Союзу. Бенкет влаштувала Балтіморська Округа УНСОюзу і на ньому О. Зинюк виголосив привіт від своєї УНСОюзовської Округи.

Головний президент УНСОюзу, покликаний до слова головою зборів, подав вичерпний звіт про зріст майна УНСОюзу і говорив

(Закінчення на стор. 3)

Відбулася нарада Союзу Братств і Сестрицтв

Філадельфія, Па. — Річна нарада Союзу Українських Католицьких Братств і Сестрицтв Америки, сполучена із студійною конференцією, відбулася тут у суботу, 29-го листопада цього року, в Свято-Михайлівському осередку у Філадельфії. На нараду-конференцію прибули представники братств і сестрицтв з Чикаго, Клівленду, Вашингтону, Балтімору, Філадельфії та спостерігачі з інших місць. У нарадах взяли участь понад сорок учасників, які в дообідній частині вислухали звіти як крайової старшини Союзу, так і представників окремих членських організацій. Насьогодні Союз має 15 членських організацій з біля 800 членами. Ділова частина наради розпочалася сесією літургії, яку правив о. митрат З. Злочовський, І. Кротець та Т. Лончина.

Лабушка виголосила доповідь на тему „Тисячоліття Хрищення Руси-України і наша підготовка до ювілею“. У доповіді порушено ряд важливих думок та пропозицій, які найкраще українській громаді у вільному світі, а українцям католикам закордома, відзначити цей великий ювілей. Між іншим, доповідач висунув думку, щоб ті громади, які в передуванням періоду збирання будувати свої храми, спорудили їх на зразок храмів княжої України, особливо тих зруйнованих за останнє століття в Україні. Свято-Михайлівська парафія намагатиметься збудувати свою церкву на зразок Свято-Михайлівського Собору в Києві.

У розваговій частині програми артисти театру Шашаровська і Язичинська прочитали свої гуморески-скетчі.

У неділю, 30-го листопада, продовжувалися святкування виключно церковного характеру. Вранці відслужено Утреню, яку співав прихід з Чикаго. Бослови на чолі з о. І. Кротцем. Було прийнято брати участь у цій старинній і чудовій відправі. Соборну Літургію з о. дияконом співав всі вірні. Проповідь у неділю, як і попереднього дня, виголосив о. І. Кротець, який говорив про потребу духовного зцілення української Церкви, народу і кожного з нас.

Після Літургії відбулося благословення трьох хоругв — Сестрицтва св. Анни, Братства св. архистратига Михайла та Братства Молоді св. Івана Богослова. Ікони на хоругвах виконав мистець М. Макаренко. Багато осіб та представників організації стали кумами поблагословених хоругв. Відтак прощально всі вийшли на площу на Свято-Михайлівській оселі, де перед хрестом-пам'ятником (на місці, де у

(Закінчення на стор. 3)

На Близькому Сході проходять політично-милітарні маневри

Бейрут, Ливан. — Глибокі процеси в цілому обширі Близького Сходу відбуваються у політичних і милітарних маневрах між країнами того обширу.

Застій на фронті іраксько-іранської війни виявляє щораз виразніше, що ніодна з тих країн не може рішуче подолати другої. Сирія, яка перекинула свої три дивізії і коло тисячі танків на йорданську границю, не досягнувши наміреного успіху, починає їх відводити назад у глибину країни. Ірак подає йорданії 36 наймодерніших американських танків типу М-60, здобутих в Ірані, яких він не може ужити з огляду на те, що повністю озброєний советською зброєю.

Всі ці факти й багато інших виявляють, що ціла та геополітична полоса ввійшла в період великих і непередбачених змін. Одночасно внутрішні війни відбуваються процеси, які призводять до дальших змін. З Амману, столиці Йордану, прийшла офіційна інформація, що бойовий гелікоптер Сирії разом зі залогом причалив на терені Йорданії і залогом попросила азилу. Рівночасно з тим прийшли інформації з Дамаску, столиці Сирії, про великий секретний військовий суд над групою старшин, яких за суджено на кару смерті за

співпрацю з Йорданією. У світлі того не диво, що сирійське командування, не отримавши ніяких концесій з боку Йорданії, почало такі відтягати свої війська з йорданської границі.

Міністр інформації Йорданії Аднан Абу Авдах потвердив відтягання сирійських військ з йорданської границі, а навіть приспешення того маневру й заповів, що коли до 24-го годин той рух буде відбуватися далі, йорданські війська також почнуть відходити з границі. В тих фактах відбивається не лише слаба постава Сирії і її збройної сили, але ще й те, що підтримка Советського Союзу не завжди має таку вагу, щоб мати вирішні наслідки. В столиці Сирії в часі тих рухів перебувала висока советська делегація на чолі з віцепрезидентом СССР Василем Кузнецовим і його присутність нічим Сирії не допомогла. Навпаки, коли приїзд той делегації був дуже голосний, її дальший побут і виступи в Сирії зовсім замовчано.

Згідно з опінією спостерігачів і політичних коментаторів в такому розвитку подій великою мірою завжив спільний фронт Саудівської Аравії — Іраку — Йорданії та цілого ряду менших арабських країн, які протиставляються впливам Москви.

У світі

УПОРЯДКУВАВШИ як-так внутрішню ситуацію в Туреччині, військова хунта перейшла до наступу на курдських націоналістів. Курдські націоналісти поділені на дві головні течії. Одна з них вимагає культурної автономії для курдів у Туреччині, яких є понад п'ять мільйонів, друга хоче самостійності. Турецький центральний уряд у Анкарі заявив, що вимога культурної автономії, право на школи з курдською мовою та на друку у курдській мові є тільки прикриттям, бо всі курди хотять бути самостійні. І тому державні чинники переводять акцію проти всіх тих, які признаються, що є курдами, а в першу чергу, проти нелегальної Курдської демократичної партії. В Діярбакірі, осередку курдського населення, введено воєнний закон. Військо перевело численні арешти. Турецькі військові чинники подали до відома, що вони внаслідок усіх членів курдської організації „Апо“ й поставлять їх під воєнний суд. Удалося втекти тільки лідерів цієї групи, який називається Абдурахман Окаль. Зате його заступник начебто признався, що група „Апо“ мала свої збройні відділи й виконувала бойові акції. Суд над членами Курдської демократичної партії, який арештовано двісті осіб, триває далі. Так само внаслідок членів Курдської соціалістичної партії, лідер якої — Кемаль Буркелі, і чотири інші члени ЦК утекли за кордон.

ЙОРДАНСЬКИЙ УРЯД подав до відома, що йорданські збройні частини почали опускати прикордонну зону з Сирією після того, як три четвертні сирійські війська відійшли в глибину Сирії. Власне коли останні сирійські частини почали опускати прикордонну зону, йорданське командування, згідно з попередніми повідомленнями, видало наказ про відтягнення йорданських військ назад до їхніх баз.

ОДНА З ГОЛОВНИХ ФРАКЦІЙ у Партії праці в Ізраїлі, її селянське крило, відбула свою окрему нараду і вирішила змінити поставу до окупації височини Голан, яку Ізраїль у висліді війни 1967 року окупував своїми військами. Ця група заявила, що відтепер вимагатиме влучення височини Голан у склад території вільного Ізраїлю. Височина Голан домінує над найбільш урожайними теренами Ізраїлю, і доки ізраїльтяни її не окупували, звідти сирійські військові частини й терористи постійно обстрілювали кібуци — селянські кооперативи, які є формою організації сільського господарства в Самарії.

З КИТАЮ надходять щораз частіше вістки про критику, що зростає, на адресу голови Китайської Комуністичної Партії Гуа Гуофенга та про вимоги його уступлення. Гуа Гуофенг має закидати, що він був висуванцем Мао, політику якого він підтримував; а крім цього він має бути у персональному конфлікті з Денг Шяопінгом, який — згідно зі загальною опінією — є найсильнішою особою в сучасному китайському керівництві. Ходять теж поговори, що йому закидають співучасть, а навіть видавання доручень стосуються сили й насильства до арештованих і допитуваних; коли він був керівником служби безпеки в КНР. В часі теперішнього судового процесу, в якому судять десять обвинувачених у різних злочинах проти держави, а деяких навіть у державній зраді, начебто з'явилися докази, що Гуа мав близькі контакти з деякими підсудними.

ПРИВЛАДНА ХУНТА В САЛЬВАДОРІ, яка складається з військових і цивільних діячів, вирішила перебувати. Цивільний діяч Хосе Наполеон Дуарте, один з керівних осіб серед християнських демократів і член хунти, буде найменований нею на президента. А керівний представник старшинського корпусу і член хунти полковник Хайме Абдуль Гутеррі обійме пост головнокомандира всіх збройних сил республіки. Після таких змін нова влада перейде до дальшої консолідації і розмов з іншими угрупованнями, особливо з лівими, які в склад хунти не входять. До цих дальших розмов будуть запрошені також посередники з сусідніх демократичних країн.

Держави НАТО зайняли спільну поставу

Брюссель, Бельгія. — Держави НАТО, міністри закордонних справ та міністри оборони яких відбули наради тут в головній квартирі НАТО, зайняли спільну поставу на випадок збройної інтервенції Москви у Польщі. Державний секретар ЗСА Едмунд Маскі характеризував ту поставу як „дуже рішучу, позитивну й однодушну“. Міністри оборони НАТО прийняли до відома заяву речника ЗСА, секретаря оборони Гарольда Брауна, про потребу перебрання європейськими державами тягарів оборони проти советської загрози.

Останні наради міністрів закордонних справ і оборони країн НАТО в Брюсселі відбувалися в особливих умовах. Москва сконцентрувала свої війська на границях Польщі, а її допомагають війська сателітів з метою застрашити і змусити польський нарід, а особливо польських робітників і селян до уступок, а коли ті не уступлять, толі збройною інтервенцією змусити їх до того. Загальне положення Заходу ускладнене саме тепер тим, що у ЗСА вибрано нового президента, який перебере владу 20-го січня наступного року, а з тим і рішення теперішнього уряду не мають таких виглядів на

довготривалість, які вони повинні мати.

Советський Союз ще не рішив остаточно, що йому робити у випадку Польщі. Невдалий його напад на Афганістан і криваве придушення афганського народу до тої міри обурили народи світу, що Москві майже неможливо знов завжитися на черговий збройний напад. Однак в Москві з нього не зрезигнували. І тому держави НАТО мусили рішуче й без будь-яких недомовлень та зобов'язуюче заявити, що напад СССР на Польщу, або застрашування Польщі маневрами на її території, чи іншими воєнними мірами викличе спільну реакцію цілого Заходу.

Зібрані в Брюсселі міністри обговорили не лише засадничу спільну поставу на випадок будь-яких потягнень з боку СССР милітарного характеру проти Польщі, але поодинокі конкретні протизаходи. Вони ствердили, що милітарні заходи СССР проти Польщі означали б знищення її економіки, а особливо польських робітників і селян до уступок, а коли ті не уступлять, толі збройною інтервенцією змусити їх до того. Загальне положення Заходу ускладнене саме тепер тим, що у ЗСА вибрано нового президента, який перебере владу 20-го січня наступного року, а з тим і рішення теперішнього уряду не мають таких виглядів на

В Америці

ДИРЕКТОР ЦЕНТРАЛЬНОГО БЮРА перепису населення Вінсент П. Барраба заявив, що він ніколи не погодиться на повторення перепису, що домагасться багато міст, кажучи, що вони, мовляв, втратили від часу перепису багато користей, а також федеральну допомогу, бо на його думку перепис був переведений згідно зі зарядженням центрального бюра і цифра 226 мільйонів американців, які були охоплені переписанням, є менш більш правдивою.

КУБІНСЬКІ ВОЯКИ І ПОЛІЦІАНТИ мусили жвавити слізного газу, щоб зневалізувати вітківці, які, забарикадувавшись у ватиканській амбасаді в Гавані, погрозували вбиттям чотирьох сестер-законниць і сторожа амбасад, якщо їм не видадуть візи і не дозвлять вийти з Куби. Напасники вдерлися до будинку амбасад силою, стріляючи в повітря і викликаючи паніку в околиці. Після того будинок окупили військові частини і на протязі п'яти годин велися переговори між вітківцями і речниками уряду, з участю самого міністра внутрішніх справ Куби, Раміро Вальдеса. Папського нунція Язюлі Інаудієго не було в тому часі в амбасаді. Напасники покинули приміщення амбасад, але по дорозі ставили спотів і один з них був поранений вистрілом з пістолі.

РЕЧНИКИ КОМПІСІ, ЯКА ЗАЙМАЄТЬСЯ перебранням блуди у Вашингтоні заявили, що інаугурація президента Роналда Регена, яка відбудеться 20-го січня 1981 року, коштуватиме приблизно шість мільйонів доларів. Президент-елект висловив бажання, щоб штучні вогні, бенкети й паради відбувалися не тільки у Вашингтоні, але також у 100 інших, зокрема більших містах і щоб в них брало якнайбільше число народу. Передбачено, що у самому Вашингтоні біля 40,000 осіб візьме участь в урочистостях інаугурації. Церемонія буде передаватися головними руслами телевізії і радіо. Підготовкою великого концерту з нагоди інаугурації займається співак Френк Сінатра. Очевидно, головним моментом буде само присягання нового президента ЗСА.

МАРК ДЕЙВІД ЧЕПМАН, БІВЦЯ співака і композитора, члена групи „Бітлс“ Джона Леннона, знаходиться тепер на психіатричній перевірці в Бельвію шпиталі. Вминачі стало відомим, що оборонець Чепмана адвокат Герберт Адлерберг, був звільнений судом з його обов'язків на власне бажання і йому надано поліційну охорону у зв'язку з численними погрозами, які надійшли на його адресу писемно, або телефонічно. Його місце зайняв тепер адвокат Джонатан Маркс. Також у зв'язку з вбивством Леннона дві молоді особи покінчили самогубством, як інформацію засоби масової інформації, які присвячують максимальну увагу цій справі, може більше, як після вбивства президента ЗСА Джона Кеннеді, — кажуть деякі спостерігачі.

СЛУЖБА ІМІГРАЦІЇ І НАТУРАЛІЗАЦІЇ перебере на себе частну обов'язків з тих кубинських вітківців, які вминачі втратили спонзорів і тепер опинились у безрадному положенні. Вони не мають помешкання, не влаштовані на працю, не мають засобів до життя. Частина з них опинилася у в'язницях після того, як вони почали займатися грабунками, крадіжками тощо. Стоїть уряд на Флориді, з метою запобігти поширенню злочинства, прийняв строги заходи і почав карати всіх кубинців, які порушують американські закони чи законують мирне життя мешканців штату. Іміграційна служба веде тепер переговори з урядами інших штатів, щоб частину кубинців перекинути в інші місця ЗСА і тим самим відтягнути Флориду від надмірного тягару.

СЕНАТ ПРИЙНЯВ В КІНЦІ МИНУЛОГО тижня постанову, яка дуже облегчить вирівнювання задолженності зимового Олімпійського комітету у Лейк Плесід. Сенатори більшістю голосів погодилися на виснаження 2,7 мільйона доларів, які комітет може використати на покриття довгів пов'язаних з Олімпіадою. Очевидно, ця пропозиція сенатора Деніела П. Мойнінгена з Нью-Йорку, мусить ще бути апробована Палатою Пепрезентантів.

СЕЛЯНИ В ПОЛЬЩІ ПРОБУЮТЬ СТВОРИТИ СВОЮ ПРОФСПІЛКУ

Варшава, Польща. — Понад 1,000 представників селян, які вдержують ще приватні господарства, зібрались в неділю, 14-го грудня ц. р., у Варшаві з метою обміркування загальної господарської ситуації і есенуального створення незалежної профспілки, яка мала б за завдання охороняти інтереси індивідуальних господарств.

Загально передбачують, що уряд противитиметься такій спробі, але представники селянства погрозили, що у випадку відмови, вони проголосять загальний страйк селян у Польщі. Однак, не зважаючи на сильну критику уряду і його сільськогосподарської політики, наради закінчилися у доволі спокійній атмосфері і до голосування над есенуальним скликанням страйку не дійшло. Також не передбачується покищо інших акцій 3,5 мільйона приватних господарств. Раніше ходили поговори, що селяни формально не страйкуватимуть, щоб не викликати напруження в країні, але натомість не даватимуть сільськогосподарських продуктів на продаж на протязі якогось часу, щоб таким чином показати урядові свою зорганізовану силу.

Політичні спостерігачі кажуть, що можливість страйку існувала, але після виступу польського єпископа і самого примаса Польщі кардинала Стефана Вишинського, який закликав до задержання спокою, щоб тим самим відвернути можливість зовнішньої інтервенції, ситуація набагато успокоїлась. Ті спостерігачі звертають увагу, що польсь-

кий єпископат має великий вплив на польський нарід, а кардинал Вишинський користується великим авторитетом серед усіх прошарків нації, включно з великою частиною комуністів.

У пастирському листі, який був прочитаний у всіх парафіях, між іншим говориться, що „Польща заплатила за свободу велику ціну і було б трагічним, якщо б ми і що обмежену суверенність мали втратити“. Єпископат також зарядив спеціальні дні молитви за долю Польщі, починаючи від неділі, 14-го грудня. Покищо в жадній місцевості Польщі немає страйку робітників і тільки у вівторок, 16-го грудня робітники в Гданську відбули прилюдне зібрання для вшанування річниці тих робітників, які загинули під час заворушень у Польщі 1970 року.

Аналітики і кореспонденти звертають увагу, що також в середині Польської Комуністичної партії проходять різні процеси, які вказують на нестабільність партійного керівництва, чим Москва більше турбується, як робітничими страйками. Наприклад, спікер польського парламенту Станіслав Гушва заявив минулої суботи, що будь-яка інтервенція в Польщі була б великою помилкою. Він не називав Советського Союзу по імені і дехто мав навіть враження, що він говорить також про інтервенцію з Заходу. Партійна газета „Трибуна Люду“ натомість гостро виступила проти заходів польського уряду, своїм говорінням про військову інтервенцію цілковито підіривають політику детан-

Зростає занепокоєння господарським положенням

Вашингтон. — Двох близьких співробітників президента-електа Роналда Регена звернули до нього з пропозицією негайно після перебрання влади в січні наступного року застосувати війняткові заходи для припинення господарського застою й виходу з дуже важкої господарської ситуації, яка може перетворитися в небезпечну кризу.

Дейвід Стокман, призначений на пост директора бюджету, і конгресмен з лівничої частини штату Нью-Йорк Джек Кемп, співавтор відомого плану Кемпа-Рота обізнати на 30 відсотків податки протягом найближчих трьох років, висловили побоювання, що коли Реген у перших сто днях урядування не започаткує радикальних заходів, тоді спад господарського життя може прийняти катастрофальні розміри.

Обидва автори звернули увагу Президента на: зріст відсоткової ставки до 20 відсотків і заповідь дальшого зросту; державні видатки, які вищополюються з-під контролю і якщо так буде далі, то дефіцит на 1981 бюджетовий рік переступить 60 мільярдів доларів; а це ще тільки змінить інфляційні процеси, які стають тривалим явищем, інституцією господарського життя; населення країни починає вважати інфляцію таким явищем, з яким ніякі чинники не дадуть собі ради, й відповідно до того поступат: спад продукції, помітний уже тепер, в 1981 році триватиме далі, а навіть збільшиться.

— ціни на нафтову ропу, основний енергетичний засіб зростатимуть швидше, як в цьому році, а загальне господарське погіршення й інфляція можуть причинитися до того, що вони досягнуть 40 до 50 доларів за бочку, яка тепер коштує коло 32 долари.

До них невеселі заввага треба додати, що деякі ділянки промислу, як наприклад сталевий і автомобільний, вже роблять заходи для дальшого зменшення продукції. Втрати автомобільного промислу зростають і компанія Крайслера, яка перебула господарську кризу й вийшла з неї завдяки допомозі держави, знов опинилася перед кризою незважаючи на те, що новий модель авта „К“ заповідає добре. Кампанія Крайслера припинила на декілька тижнів продукцію у фабриках, які виробляють напівпопулярні моделі. В останній господарській чинників починає поширюватися переконання, що, можливо, для тієї компанії рятунку перед банкрутством і ліквідацією немає.

У зв'язку з такою ситуацією зростають голоси за протекціоністичними заходами проти ввозу чужих виробів, а в першу чергу авт. Однак за автами йдуть інші ділянки, представники яких вимагають того самого. Застосування протекціоністичних заходів з боку американських чинників викликає таку саму відповідь з боку інших країн, а не тільки зменшило б загальний господарський застій та створило б загрозу загальної господарської кризи.

У ЗВ'ЯЗКУ З ТИМ, ЩО ПРЕЗИДЕНТ-ЕЛЕКТ Роналд Реген вже раніше заповідав боротьбу з тероризмом, політичні спостерігачі припускають, що службовці ФБІ дістануть тепер більше повноважень для того, щоб інфільтрувати деякі терористичні групи і організації, які ставлять собі за ціль силою змінити американський політичний устрій і активно поборюють урядові зарядження, порушуючи тим самим основні закони держави.

СВОБОДА

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Subscription: 1 year — \$30.00, 6 months — \$16.00, 3 months — \$9.00.
UNA members 65¢ a month. Change of address — 50¢. Make checks or money orders payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303.

P.O. Box 346

Jersey City, N.J. 07303

Вартісний і потрібний документ

Президент Джиммі Картер підписав недавно великої вартості та дуже актуальний під теперішню пору документ-декларацію, якою він закликає американський народ відзначити Хартію Прав, підписану 15-го грудня 1791 року, а яка описала частину конституції З'єднаних Штатів Америки і була базою сквалення Універсальної Декларації прав людини Об'єднаними Націями, прийнятою цією міжнародною організацією 10-го грудня 1948 року, на підставі якої у пізніших роках окремі держави світу закріплювали свої відносини.

Президентський документ, копію якого надіслав на адресу головного передсідника УНС д-ра Івана Фліса спеціальний дорадник Президента в етнічних справах Стівен Р. Аелло з підкресленням важливості продовження змагання за встановлення справедливості в світі і забезпечення прав людини в кожній країні, яку то працю на протязі багатьох років успішно виконує Український Народний Союз і його пресові органи, — має особливу важливість під теперішню пору, коли у Мадриді відбувається конференція безпеки і співробітництва в Європі, і коли існують бодай два види прав людини, один загальний, прийнятий в ООН і один у комуністичних державах, зокрема в Союзі Радянських Союзів, де цілковито знехтовано основні права, або їх режим „респектує“ по своєму.

Включаючи концепцію прав людини, як інтегральну частину закордонної політики ЗСА, президент Картер зробив великий крок вперед у цьому відношенні, бо він тим же самим відкинув також комуністичні твердження, що справа людських прав є внутрішньою справою поодиноких держав за що ще й тепер Москва зводить бої на міжнародних форумах, доводячи до систематичних конфліктів між державами світу.

Сенатор Роберт Дол ще напередодні міжнародної конференції у Београді заявив, що він переконаний у правильності американської закордонної політики і, що Уряд ЗСА не „повинен відступати від своєї твердої позиції оборони основних прав людини“. Сьогодні не час, — заявив тоді сен. Дол, — зосереджуватись тільки на господарських питаннях безширшого обговорення порушень прав людини в СССР та в інших східноєвропейських країнах.

Виглядає отже, що тодішнє звернення сен. Дола не пішло на марно, бо хоча західна делегація у Београді, а з нею також американська, нічого не зробили тоді, зате вони набрали чимало досвіду, який вони зручно і з великим успіхом використовують у Мадриді. Сьогодні вже голова американської делегації, колишній генеральний прокуратор в Уряді президента Картера Гріффіс Белл і співоголова цієї делегації адвокат Макс Кемпелмен не говорять мовою Голдберга, а мовою хвилених продуктивної інтересами ЗСА і західного світу взагалі.

Документ, що його підписав президент Картер треба тільки привітати і побажати, щоб також новообраний президент Роналд Реген не виключав концепції оборони прав людини зі своєї закордонної політики, бо такий крок міг би у великій мірі підірвати довіру світу не тільки до змінної політики Вашингтону, але також до самих ЗСА. Часте наголошення справ оборони прав людини офіційними урядами Заходу дуже допомагає переслідуючим і тероризованим в'язням і скріплює надії у багатьох поневолевих Москово народів, які ведуть доступними їм засобами змаг за привернення волі їхнім країнам.

Політичні й торговельно-культурні відносини між Східною і Західною Німеччиною — за кілька останніх років — творили так звану основу політичної рівноваги чи детанту в центрі Європи. Тепер ця політика рівноваги тріщить у своїх основах у наслідок подій у Польщі, на які ані канцлер Гельмут Шмідт у Західній Німеччині, ані президент Еріх Гонекер у Східній Німеччині, не мали й не мають ніякого впливу.

По виграній польських робітників минулого літа, Східна Німеччина почала нищити всі можливі основи співпраці між двома частинами поділеної Німеччини, основи, які будувалися поволи й обережно протягом останніх десяти років.

Нові загострення

Починаючи наголос кризи між урядами в Бонні і Північній Німеччині, яка почала зі страхом відгороджувати „демократичну Німеччину“ на сході від „погубного впливу Західної Німеччини“. Цей страх німецьких комуністів безперечно викликав успіх робітників у сусідній Польщі, які виборили собі право на незалежні робітничі профспілки — факт який собі важко уявити під комуністичним режимом.

Хоч покищо досі немає жадних розривів серед ро-

Володимир Душник

КРИЗА В ЦЕНТРІ ЄВРОПИ

бітництва у Східній Німеччині, німецькі комуністи зрозуміли, що іскра свободи робітників в Польщі може легко перенестися до їхньої країни і розворушити німецьких робітників, хоча, на думку знавців, їх положення в Східній Німеччині є куди краще, як робітників у Польщі. Тому, при кінці жовтня ц. р. німецький комуністичний режим встановив нові закони, які створюють великі перешкоди відвідувачам Польщі.

Другий великий крок звернення проти німецьких братів у Західній Німеччині, це нові монетарні розпорядження, на основі яких західні німці, які їдуть на відвідини до Східної Німеччини, мають платити високі суми західних німецьких марок у виміну на східнонімецьку монету, що унеможливило громадянам Західної Німеччини платити такі високі суми за відвідини своїх родин на сході. Минулого року біля сім мільйонів західних німців відвідало Східну Німеччину, а цього року ледве одна-друга з того числа відвідала схід.

Коли, в 1972 році унормувалися відносини між Бонном і Північчю, обидва німецькі уряди відклали

набіж ці проблеми, на які вони не могли погодитися: знищення берлінського „валу сорому“ східними німцями, та визнання окремої східної німецької нації за західними німцями. Тепер Гонекер домагається повного визнання Східної Німеччини як окремої німецької держави. Навіть, якщо б Бонн був згідний визнати східнонімецьку державність як окрему націю, то західна німецька конституція виразно говорить, що існує тільки одна німецька нація, отже кім треба було б міняти конституцію.

Східнонімецька пропаганда називає Західну Німеччину „палачем війни“ та агресором, що разом з НАТО хоче підбити Східну Німеччину та частини Польщі. Східнонімецьким музично-артистичним ансамблем, які мали обіждати Західну Німеччину, нагло прийшла заборона туди поїхати. Навіть регулювання європейського часу впадо в жертву комуністичної політики, коли Східна Німеччина відмовилася посунути одну годину наперед для заощадження денного світла, як це роблять усі країни Європи, а що робила також і Східна Німеччина минулих років.

Покіщо, німецькі комуністи це не вважали за обмеження торгівлі між обома частинами Німеччини очевидно тому, що Східна Німеччина підписала безліч контрактів із західнонімецькими, австрійськими і швейцарськими індустріальними і електротехнічними фірмами, за які вже згоріла заплачено мільярд марок.

Існує певна незгідність поглядів, чи ці наглі обмеження між двома Німеччинами постанали на приказ Москви, чи ні. Деякі знавці твердять, що нові загострення у Німеччині є частиною загальної політики Москви скріпити контролю над сателітами з огляду на події в Польщі. Так чи інакше, Москва напевно вповні одобрива останні потягнення Східної Німеччини.

Немає двох слів, що ці багатогранні зв'язки, між двома Німеччинами, що їх навізано від 1972 року, майже в цілості нищать потягнення Східної Німеччини. Досі немає на овиді ніякої можливості до прирівняння „статусу кво“, що існував перед тим. Навіть, якщо події в Польщі не візьмуть звороту на гірше, то відносини між Бонном і Північчю витворюватимуть беззастановне напруження в центрі Європи, що не буде підходящим підложжям для загального миру на континенті.

глибоке відтворче мистецтво. Такі глибокі почуття можна завважити у грі Томи Гринькова. Він не грає українських творів з почуття обов'язку, а тому що захопився українськими солов'ями бас Метрополітальної опери Павло Плішкі. Т. Гриньків, до речі, тепер постійний аккомпаніатор цього співака, і, як відомо, минулого року вони оба співпрацювали біля першої української платівки П. Плішки, записавши низку найкращих зразків нашої вокальної музики.

Ризикуючи пропущенням того чи іншого прізвища, хоч тут відзначити зрілих українських піаністів молодшого покоління, які під цю пору концертували на поселеннях, включаючи в репертуар українські твори. Ними є: Вірою Балей, Іриней і Люба Жуки, Лідія Артимів, Ждана Кравців-Скальська, Ляріса Крупа, Зеня Кушпет, Ірена Пелех, Христина Петрівська, Юлія Осиначук, Роман Рудницький і Богдан Сперкач.

Сьогодні, доступними є чимало записів, але цікавих українських фортепіанових творів. Крім сонат Б. Бортнянського є Соната М. Лисенка та його ж мало підбудувані в музичних репертуарах виконавців. „Українська сюїта“. Замало виконували в нас твори П. Сениці, М. Вериківського чи Б. Лятошинського. Майстерні, великі Варіячі п. з. „Елегія“ С. Людкевича сподобалися (Закінчення на стор. 3)

Роман Савицький

ДО ПРОБЛЕМИ УКРАЇНСЬКОГО ФОРТЕП'ЯНОВОГО РЕПЕРТУАРУ

/На маргінесі концерту Томи Гринькова в Нью Йорку/ українську тему“ фіс-моль Н. Нижанківського та трансцендентальний етюд п. з. „Мазепа“ Ф. Ліста. На домагаючи публіки мистець загра „Баллада України“ Ф. Ліста, базовану на українській пісні „Ой не ходи Грицю“.

Тома Гриньків — правдивий поет фортеп'яну, до того він належить до піаністів, для яких технічні труднощі не існують. Виконання творів, сповнене до верви, драматичності, то ліричного вичуття, могло тільки дивувати своїм мистецтвом та виконавчим планом. До того вечір мав забавляти сенсаційності, бо загалом твори Косенки й Нижанківського були виконані в Нью Йорку вперше. Теж рідко коли виконували у нас твори Ф. Ліста — драматичний етюд „Мазепа“ та любовна „Баллада України“ — мали повний успіх. Єдиний від'ємний пункт імпреси, це фортеп'яні, що не був з найкращих.

Речиталь Т. Гринькова, як перший із серії музичних імпрес, організував Концертний комітет при Українському Інституті Америки під керівництвом бас-баритона Андрія Добрянського. Треба погратувати комітетові за ідею такої серії і побажати якнайкращого успіху при наступній імпресі, якою буде Концерт камерної музики в неділю, 4-го січня 1981, в 3-й год. з участю скрипала Галини Стрі-

Абрагамовська („В ньюйоркському арешті за українську політику“ „Ювілейний Альманах УЖГ“ Н.Й. 1931). Крім перебігу демонстрації, рукопашної бійки й тюремних перипетій, задувають й мотиви протестного виступу: „Прийшли з Великої України вістки, що большевицький уряд виарештував там визначніших українських громадян і що багато їх, з професором С. Єфремовим на чолі, сидить у в'язницях київської чи харківської „чрезвичайки“. На вістку про те зібрався 13-го березня представники українських національних товариств у Нью Йорку на нараду і вирішили боляди дати знати світові про те, що в Україні діється. Постановлено це зробити демонстрацією перед єдиною офіційною союзовою установою, якою є комуністичне торговельне представництво Амторг... Але через цей арешт, стало ясніше, що це заховано за тим словом „політичний в'язень“ і які мусять бути переживання тих наших людей, що там, в Україні, місяцями й роками томляться по московських і польських тюрмах і переносять куди більше ніж те, що ми перетерпіли тих кілька годин...“ А до того: „Суддя же скривав, поліцаї, що нас арештували, коли ми боронилися перед тим, що перешкождали нам виконувати наше право мирної демонстрації. Нашою справою заінтересувалися ньюйоркські американські газети, котрі принесли з тої розправи точні звіти та фотографії“.

А втім, того роду акції Українська Жіноча Громада в Нью Йорку ініціювала й провела вже від років. Ось у „Свободі“ з 17-го березня 1924 року повідомляло про наряду українського організованого жіноцтва на неділю 16-го квітня в Народному Домі в год. 3-й по пол., в справі скликання масового протестаційного віча з приводу замучення ляхівською владою у Львові українки Ольги Басарабової. На наряду запрошувалися українки із Нью Йорку й околиць до громадської участі. В тому випадку Нью Йорк не відступив від усього українського жіноцтва Америки й Канади, бо скрізь тоді організовано виступи проти цього польського злочину.

Віче в Нью Йорку відбулося 6-го квітня у залі Українського Народного Дому. Обширне відомлення поміщено в „Свободі“ з 23-го квітня. Віче відкриває передсідниця, Стефанія Абрагамовська, а промовляють Оля Кірчівна, д-р Лонгін Цегельська, Олена Лотоцька, З. Лєскова, І. Базяк та дві американки, Вилсміллер і Левін. Віче схвалило ряд резолюцій із гострим засудом польського

З господарського життя

Канадський Шенічний Уряд — Кенедіен Віт Борд-центральної й єдиної установи, яка займається продажем канадської пшениці за кордон, був затриманий неспадним пшеничним договором між ЗСА й КНР, яким ЗСА зобов'язалися постачати Китаєві на протязі найближчих чотирьох років велику кількість пшениці. Дотепер Канада була головним доставцем пшениці до Китаю й і тому пшенична центральня занепокоїлася можливістю, що китайці зменшать закупів пшениці в Канаді. Тепер пшенична центральня повідомляє, що КНР закупив в Канаді на підставі нового контракту 1,4 мільйона метричних тонн пшениці в ціні коло 400 мільйонів доларів. Речник Пшеничного Уряду сенатор Гейзен Аргто додатково повідомив, що на майбутнє передбачується зріст китайських пшеничних закупів у Канаді, а не навпаки, як побоювалися перед тим. Як і всі дотеперішні пшеничні контракти, продаж відбувається за 25 відсотків готівки, а баянс буде сплачений 18 місяців від часу доставки зі спільно домовленими відсотками.

Керівник Федеральної Резервної Ради, емісійної установи ЗСА, Пол Фолкер виступив з промовою перед інституцією, присвяченою податковим проблемам Текс-Фавндейшен — в готелі Пляза в Нью Йорку й повідомив про дальшу грошеву політику Федеральної Резервної Ради. „Хоч заноситься на нову готівкову тисноту й ми вже маємо її передвісника, але ми будемо продовжувати політику тиснотного гроша з ціллю щоб позбутися інфляції, а не щоб ослабити господарський ріст“. Фолкер опісля додав „Ніяка антиінфляційна програма не принесе наслідків, якщо монетарна політика буде пасивно достосовуватися видаванням грошей і творенням кредитів та коли грошові вимоги випливають з інфляційних процесів.“ Така політика не киче в смак тим елементам нового Уряду ЗСА, який прийде до влади 20-го січня 1981 року, які, не зважаючи на інфляцію, хотіли б всю увагу звернути на зменшення господарського росту.

Мехіко і ЗСА підписали договір про доставку до Мехіко протягом наступного року 8,18 мільйонів тонн американських харчевих продуктів. Є це рамовий договір, який буде виповнений контрактами між заінтересованими сторонами. ЗСА забезпечили Мехіко доставку харчових продуктів на таку суму, а Мехіко зобов'язалося протягом наступного року їх закупити. Якщо б зайшла потреба збільшити цю суму, сторони домовилися доповнити цей договір.

У Москві опублікували скорочений текст союзовського економічного плану на нову п'ятирічку, тобто 1981-1985. Цей план буде представлений XXVI Конгресові КПСС, який почнеться під кінець лютого наступного року. Вспереч дотеперішнім предбачуванням Союзовський Союз планує у новій п'ятирічці збільшити продукцію нафтової ропи з 12,1 мільйона бочок денно бичуючої продукції до 12,4 мільйона, або навіть 12,9 мільйона бочок денно. Значно більше мають піднести продукцію газу, бо з 15,36 трильйона кубічних стіп, передбачених у цьому році, на 21,186 трильйона, або навіть 22,598 трильйона кубічних стіп 1985 року. Передбачено значне ослаблення зросту індустріальної продукції. За цілу п'ятирічку 1981-1985 26 до 28 відсотків, а за теперішню п'ятирічку, яка кінчається 1980 року, було 35 відсотків зросту. В продукції збіжжя СССР планує остаточно таки добитися кожного року від 238 до 242 мільйонів метричних тонн.

В автомобільній промисловості ЗСА далі не наступило таке покращання, якого загально сподівалися. Навіть нові моделі малих авт не оправдали дотеперішніх надій. Одна тільки автомобільна компанія Крайслера відтотувала зріст — три відсотки продажів авт в порівнянні з попереднім роком. Сталося це завдяки таким новим моделям авт, які зблизилися якістю виконання й економією пального до японських і європейських авт. У цьому відношенні не дописали дві інші компанії Дженерал Моторс і Форд. Не зважаючи на величезну і коштовну рекламну кампанію, ті обидві компанії продали в листопаді на приблизно 20 відсотків менше авт як минулого року. Американський консумент просто керований життєвою konieczністю вимагає від американського продуцента краще виконаного авт і вищої вайдності бензину. Коли це можуть зробити численні закордонні фабрики, можуть зробити й американські. А коли вони з якихсь міркувань цього не роблять, тоді їм приходить час терпіти, бо пересічний громадянин відмовляється платити тисячі доларів більше, коли він може купити кращий продукт й за менше грошей. Власне цього його ціле життя навчали.

Геллуп Організація і „Волл Стріт Джорнел“ перевели опит 782 керівників компаній на терені ЗСА, чи вони керуються опініями економічних теоретиків і експертів. З того одні сказали „я їх ігнорую“, інші сказали „немає двох економістів, які передбачували б те саме“, а тільки чотири відсотки сказали, що керуються предбачуванням і порадами економістів.

державного бандитизму і „Українське жіноцтво м. Нью Йорк рішає звернутися з протестом проти рафіваних польських звірств до правительств Злучених з Держав Америки, які є морально відповідальні за відання Галичини на поталу Польщі, а там самим морально відповідальні за звірські акти, поповнювані там польськими властями. Так само віче рішає звернутися з протестом до Ліги Народів, котра зобов'язалася виконувати нагляд над долею меншостей у Польщі“.

Знаменна є наступна резолюція, що передає настрої серед спарганих сильною патріотичною організацією українців, яка охоплювала 6 членів усієї країни: „Віче українських жінок м. Нью Йорк рішає дати почин до постійної загальноамериканської організації українців Америки імені с.п.п. Ольги Басараб з ціллю нести всесторонню поміч, моральну, матеріальну й чинну, старому Кравів в поборюванні польського ярма.“ Звідомлення кінчяться твердженням „Для виконання цих постанов уповноважується президія віча“. Підписали: „Стефа Абрагамовська — предсідниця, Ольга Кірчівна — заступниця, Пелагія Дембицька — секретарка“.

Цей конкретний організаційний план здійснюється наступного 1925 року, з приїздом делегатки з Європи, Ганни Чикаленко-Келлер. І саме на внесок С. Абрагамовської прийнято назву Союз Українок, який став зразком для розбудови новоствореного Союзу Українок Америки. Українська Жіноча Громада в Нью Йорку стала першим Відділом СУА, залишивши при тому свою первісну назву й повну автономію в програмі діяльності. Тим же, що в 1930 році повернулася з батьківщини Марія Скубова з вістками про паціфікацію й польську господарку на Західній Землях. Це стало поштовхом для посилення дальшої праці Української Жіночної Громади в Нью Йорку.

(Продовження буде)

УКРАЇНСКА СВИТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ

БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

українській громаді дітяки: Стефанія Абрагамовська, Марія Боднар, Анна Вінтоняк, Зіна Каленник-Лєскова. Суддя зразу схотів уневажнити все поступовання, але організатори української демонстрації зажадали повного виснаження цієї справи з поданням фактів, бо в американських газетах з'явилися фальшиві звідомлення.

До тодішніх кольоритностей належить м.ін. нотатка в „Нью Йорк Таймсі“ з 17-го березня п.з. „Білі росіяни звільнені — Чотири жінки заарештовані в білій з червоною будуть переслухані в суді“. В тексті подано, що ці жінки — це члени групи біломоскалів, що їх заатакували червоною на 5-й авеню ч. 255 в суботу, а перед судом вони стали учора (в неділю І.К.) під закидом порушення порядку але їх випущено за порукою адвоката; їх переслухуватимуть у суді. Наприкінці надруковано їхні імена, вік і адреси. Не обійшлося без перекручень: Аперген замість Абрагамовська, Тоняк замість Вінтоняк, а додаткова інформація про „місіс Лісков“ стверджує, що „вона була жінкою колишнього полковника в російській царській армії“. Проте, не йти в „Нью Йорк Таймсі“, спостувані в справі демонстрації. Тоді же його репортер не встиг був збагнути різниці поміж українцями й „рашен“. Сьогодні навряд чи таке трапилося би.

Ньюйоркські українки не тільки взяли участь у демонстрації, але й наступного дня, в неділю прибули численно разом з іншими громадськими організаціями на „Масове протестаційне віче“ в Українському Народному Домі, де промовляли: полк. В. Кедровський та речники Демократичної й Республіканської партій ЗСА схвалені резолюції висладо до президента Гувера й інших визначних американських діячів.

А втім, український жіночий рух у Канаді й ЗСА мав живий зв'язок із рідним краєм. Визначне місце в українському громадському житті тоді займала Українська Жіноча Громада в Нью Йорку, основоположні її першою головою якої була відома з партіотичних починів Марія Татаринська-Скубова. Після неї стала головою з року в рік обрана Стефанія Абрагамовська, що продовжувала діяльність під ідейним прапором допомоги визвольним змаганням України. Тож не дивно, що Українська Жіноча Громада в Нью Йорку йшла в перших рядах демонстрантів, а її голова й товаришки не злякалися арешту, але „почули гордість, що прийшлося хоті трохи потерпіти за українську справу“, — як написала в своєму спогаді Стефанія

Ірена Книш

У ВІДСТАНІ ПІВІСТОРИЧЧЯ

(I)

(Дещо із української хроніки Нью Йорку)

На сторінках ньюйоркських газет із половиною березня 1930 року можна знайти світлину чотирьох молодих, ставних і елегантних жінок, які виходили із судового будинку з усмішками на вродливих обличчях, хоч не дуже було їм до сміху. Вони були заарештовані через помилку поліцаїв. Ці дівчатка вуличного порядку арештували тих, яких саме треба було захищати від напасників, що кидалися з бійкою на групу українців, які мирно роздавали летючки й несли транспаранти в обороні „прав людини з приводу голосного в той час харківського процесу“.

З відомлених шоденника „Свобода“ з 18-го березня, відбився знак часу та його кольоритність. На п'ятій авеню під числом 261 містився союзовський амторг, репрезентативний центр СССР у Нью Йорку. В суботу, 15-го березня, в обідній порі зібрана біля нього інтернаціональна бійка жидів, москалів, італійців, поляків і горстка „наших“ зустріла українських демонстрантів пронизливими вересками й свистом. Але численна публіка, що саме виходила з праці на полудневу перерву, зі зашкваленням приймала летючки й відчитувала на таблицях заклики для оборони переслідуюваних Москово українських діячів, духовенства, вчених і заслужених патріотів. Тоді погромницька зграя кинулася відбрати протестні транспаранти, зчинилася бійка, бешкетники рвали жінкам корали, стягали капелюшки, торгали волосся. Збільшився натовп, загальмувався вуличний рух, аж поки скріплені відділи поліції не припинили бучі. Тоді й були помилково заарештовані чотири українки.

Очевидно, помилку поліцаїв, які серед метушні й штовханини поміряли на одну мірку нападення і напасників, доказано й українським звільнено. Як виявилось, це були ті, що йшли в перших рядах демонстрантів, відомі

СПОРТ

С. ЗАХАРОВА І Б. МАКУЦЬ — ЧЕМПІОНИ СВІТУ

Вдруге в історії світових першестів гімнастики українка із столиці України Стелла Захарова здобула Кубок Світу в змаганнях, що відбулися в останньому турнірі жовтня ц. р. в залі „Мейл Лиф Гарден“ в Торонто, Канада. У гімнастичному багатоборстві 17-річна українка випередила 16-річну німку із Східної Німеччини, дворічну чемпіонку Олімпіади Максі Гнаука та її подругу Штеффі Крекер, що зайняли третє місце. Росіянки зайняли відповідно 7-ме і 13-тє місце. Богдан Макуць із Львова, чемпіон світу і дворазовий чемпіон Європи, пописувався виступаючи технічно і легко виконання складних композицій в усіх видах. Його осяг — 58,8 точок. Срібну нагороду здобув вірмен Е. Азарян, бронзову — японець Кодзі Гусікену.

УСПІХИ ЛЬВІВСЬКИХ ШАХІСТІВ

Успішно закінчився турнір за першість совєтського Союзу (Першої Ліги), в якій взяла участь найкраща українська шахістка. Переможцем турніру, який відбувався у місті Ташкенті, вийшов Олександр Білявський із Львова, який здобув 11½ точок. Даль-

ші місця зайняли: Долматов та Цешковський по 10½ точки; Рашковський — 10; українські шахісти — Кузьмин і Романішин по 10 точок (здобули по 5 перемог); Разувава — 10, Айнгори — 9½; Свешников — 9½; Дорфман — 9; Лернер — 8½; Панченко — 8½; Агзамов — 8; Чибурданідзе — 7; Тукманов 5½; Платонов — 5; Сідефзаде — 4 точки. У висліді цієї перемоги Білявський забезпечив собі перехід до так званої „Високої Ліги“ СРСР.

В Одесі відбувся міжнародний турнір шахісток, у якому першеством здобула українка із Львова Зоя Лельчук. Вона не тільки здобула більше однієї точки надзвичайно високої вимоги міжнародного майстра, але й випередила чемпіонку СРСР Левітину та учасницю змагань претенденток Н. Гурієлі. П'яте місце в цьому турнірі осягнула українка Л. Жильцова (Лисенко). У кінцевому показнику табелі турніру учасниці зайняли такі місця: Лельчук — 11 точок; Левітина — 10½; Гурієлі — 10; Семедова — 9½; Жильцова (Лисенко) — 9; Морозова — 8; Клімова (Чехо-Словаччина) — 7½; Медянікова — 6½; Ніколін (Югославія) — 6; Жикман (Румунія), Шикова (СРСР) — по 5½; українка Муленко і Фоміна — по 5; Гонфі (Мадярищина) — 4; Рамон (Куба) — 2.

(07)

Округа УНС...

(Продовження зі стор. 1)

про загальний розвиток і ріст цілого УНС, сприяючи і на недоліках організації кампанії 1980 року. Д-р І. Фліс також зreferував зібраним такі теми як ревізія союзової дивідендо-вої системи, що перебуває тепер в руках актуаріїв; прагнення затримати організаторів Округу на повночасовому zatrudненні; і що Екзекутивна УНСОзую збільшила висоту забезпечення, яке особа може дістати без лікарських оглядин. Ці суми є такі:

Вік	Висота забезпечення без лікарських оглядин	Висота забезпечення з двома лікарськими оглядинами
0 — 15	до 25,000 дол.	—
16 — 35	до 25,000 дол.	50,000 дол.
36 — 45	до 10,000 дол.	25,000 дол.
46 — 50	до 5,000 дол.	10,000 дол.
51 — 55	до 3,000 дол.	10,000 дол.
56 — 60	до 1,000 дол.	—
61 — 65	до 500 дол.	—

Тільки ті забезпечені мають право на цей план, грамоти яких виганяють поміж віком 61-65. Тоді таке повне забезпечення дасть можливість члену продовжити його чи й активне членство в УНСОзую і мати привілей діставати „Свободу“ й „Український Тижневик“ зі знижкою.

На закінчення й у підсумку д-р Фліс пригадав організаторам і секретарям, що за кожних новоприєднаних десять членів або більше, поміж 1-им жовтня і 31-им грудня ще цього року, дістається додатковий нагорода і він закликав всіх посилити організаційну діяльність, щоб передбачені втрати членства якнайбільше змаліли.

Після цього був час на запити й відповіді. Запити ставили: О. Зинюк, А. Цідин, Емануїл Притула, Михайло Хома, Л. Блонарович, І. Малко, Стефан Басараб, Павло Фенча і Володимир Сушко. Темі питань і покривали широкий вахляр

зацікавлені присутніх на нарадах, починаючи від „Трибуни“ УНСОзую, спізнених оповісток про померлих членів, УНСОзуювої програми різдвяних карток, стипендій для студентів, які на таку стипендію заслуговують; через передплати на „Український Тижневик“, нові максимальні суми забезпечення грамот, на які не треба лікарських посвідок про стан здоров'я кандидата; до позичок, даних членами УНСОзую для Української

Будівлі, точніше для Корпорації цієї Будівлі, нової системи дивіденд, можливості широкого поля діяльності поміж українськими поселенцями тут другого, третього і четвертого покоління, якщо б вони, зацікавлені новими програмами, які їм відповідають, впливали в русло громадського життя.

В кінцевих увагах Б. Ясинського було зазначено, що головним завданням для усього УНСОзую, що Округа УНСОзую Балтімор-Вашінгтон-Ричмонд всеціло підтримує становище делегації УНС на XIII Конгрес Українців Америки і резолюцію, схвалену Головним Екзекутивним Комітетом щодо цього Конгресу й УНКА.

Зібрані ще довго обговорювали згодом питання УНСОзую й загально української громади на прийнятті, яке дбайливо приготували пані Притула і Малко.

Відбулася нарада...

(Продовження зі стор. 1)

вересні 1966 року Блаженний Патріарх Йосиф правив Архирейську Літургію відслужено Молебень.

Багато потрудилися над влаштуванням зустрічі братств і сестрицтв о. митра 3. Злочовський, настоятель парафії св. Михайла; інж. Т. Крочак, голова парафії ради; д-р В. Процюк, голова Братства св. Михайла; а особливо Сестрицтво св. Анни на чолі із своєю невтомною головою О. Чубатого.

Учасники наради-зустрічі вислали телеграму Блаженнішому Патріарху й Владикам-учасникам Синоду в Римі. Так само з ініці-

РІЗДВЯНИЙ ЯРМАРОК ПЛАСТУ

Нью Йорк, Н.Й. — Пластові новачки і юначки влаштовують в неділю, 21-го грудня ц. р. від год. 10-ї ранку до 2-ї по полудні у Пластовому Домі при 2-ій авеню — Різдвяний ярмарок. Можна буде набути прикраси на ялинку, іграшки, книжки, різноманітне печиво тощо. Напередодні ярмарку, тобто в суботу, 20-го грудня, до пластової дітвори завітає святий Миколай о год. 2:30 по полудні. Небесна канцелярія буде відкрита від год. 10-ї ранку.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ

УНСОзую!

Плянують відкриття Музею УВАН у Вінніпегу

Вінніпег, Канада. — Зі зміною приміщення Канадської УВАН в цьому році Військово-Історичний Музей УВАН дістав тут у своє користування окрему велику залу для експонатів цього унікального музею в українській діаспорі, як теж систематично влаштовувати постійні окремі виставки.

Як відомо, основною цюго музею став Військово-Історичний Музей ген. Михайла Садовського, померлого опікуни якого передали його під правну оліку Української Вільної Академії Наук в Канаді.

Впродовж кількох років ці скарби української військової та історичної культури не могли бути використані для широкого громадянства з уваги на те, що УВАН мала для власного вжитку дуже скромні приміщення. Після перенесення

УВАН до простірих кімнат (до речі, під тією самою адресою, що предше — дім Централі КУК), Військово-Історичний Музей буде постійно відкритий для широкої громади.

Зараз йдуть заходи, щоб цей музей впродовж відкрити в короткому часі. Подія буде пов'язана з традиційним Українським Тижнем у Вінніпегу на пошану дат 22-го січня 1918 і 1919 років — Днів Незалежності і Соборності України.

Повідомляємо, що Військово-Історичний Музей УВАН збільшується окремими дарами та пожертвами українських військовиків та їх родин і широкого загалу української спільноти у вільному світі. Адреса: Historical War Archives and Museum UVA, 456 Main Str., Winnipeg, R3B 1B6.

ДАРУНКИ НА РІЗДВО ТА НОВИЙ РІК

„ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОГО МИСТЕЦТВА В ІНОСТРАЦІЯХ“, автора К. Шонк-Русича. Літер. ред. — В. Давиденко, Л. Полтава. 850 ілюстрацій, в півтвердій обкладинці. Ціна 34,00 дол. з пересилкою.

Замовляйте журнал „НАШ ЛІТОПИС“, числа 1, 2 та 3-тє різдвяне. Багато ілюстровані та з цікавими статтями. Три числа за 8 дол., окреме число 3 дол. (лише в американських доларах).

Замовляти: K. Szonk-Rusych

13 East 7th Street • New York, N.Y. 10003

Українська Православна Катедра св. Володимира, 162 Вест 82-га вул. в Нью Йорку заходом Сестрицтва

впаштовується

СВЯТО СВ. О. МИКОЛАЯ

в неділю, 21-го грудня 1980 року о год. 1-їй дня в церковній залі

Запрошуємо Молодь і Старших на це традиційне свято.

Управа Сестрицтва

ВІДДІЛ ОЖ ОЧСУ в НЬО ЙОРКУ просить Українське Громадянство відвідати

РІЗДВЯНИЙ БАЗАР

з домашнім печивом, дідухом, сіном та іншими РІЗДВЯНИМИ ТРАДИЦІЙНИМИ ПРИПРАВАМИ

який відбудеться

в неділю, 21-го грудня ц. р., від год. 9-ї ранку в будинку Визвольного Фронту при 136 Друга Авеню, Нью Йорк

УПРАВА

Школа Українознавства Осередку СУМ-А в Нью Йорку

впаштовує

в суботу, 20-го грудня ц. р., о год. 1-їй по пол. в залі Визвольного Фронту, при 136 Друга Авеню, Нью Йорк

ГОСТИНУ СВ. МИКОЛАЯ

В програмі: сцена „СВЯТИЙ МИКОЛАЙ ІДЕ“, деклямації і співи — виконують учні школи.

Просимо маленьких і дорослих завітати до нас — СВ. МИКОЛАЙ всіх обдарує.

ДИРЕКЦІЯ ШКОЛИ

Небесна Канцелярія відкрита в п'ятницю від год. 6-ї до 10-ї вечора, в суботу від год. 9-ї ранку до 12:00 дня.

Відділ ОЖ ОЧСУ в Нью Йорку

запрошує все Українське Громадянство

взяти участь у

ЗАСВІЧЕННЯ ЯЛИНКИ

ПРИСВЯЧЕНОЇ ДІТЯМ УКРАЇНСЬКИХ ПОЛІТВ'ЯЗНІВ НА НАШІЙ ПОНЕВОЛЕНІЙ УКРАЇНІ

що відбудеться

в неділю, 21-го грудня ц. р., о год. 1:30 по пол. перед будинком Визвольного Фронту, при 136 Друга Авеню, Нью Йорк

У програмі: привіти, вірші, колядки.

Ялинку засвітять наші найменші.

УПРАВА

До проблеми...

(Продовження зі стор. 2)

пуляризувала останнім часом в Америці заслужена піаністка Дарія Каранович, але цей твір заслуговує на більше поширення. Нововідкрита Соната В. Барвінського як і низка інших творів цього композитора чекають свого першого виконавця. У нас, виконавці майже не беруть до уваги таких репрезентативних творів, як „Прелюдія і фуга“ Н. Нижанківського, та „Тема з варіаціями“ М. Фоменка, хоча нотний матеріал зберігся. У ЗСА майже не виконуються твори Ф. Якименка та сучасного композитора Юрія Фіяли, хоча їхня музика була у великій кількості друкована в Європі і Канаді і доступна в найбільш бібліотеках. На виконавців чекають фортепіанові концерти Л. Ревуцького, Б. Лятошинського, В. Косенка, С. Людкевича, М. Фоменка, В. Грудина й інших.

Поширення українських неоромантичних чи романтично — імпресіоністичних творів сприяє загальному поверненню до романтизму у світовому виконавчому мистецтві останнього десятиліття. Завуваля бо музика таких призабутих композиторів, як Гуммель, Фільд, Черні, Моцелес, А. Рубінштайн, Падеревський та інших, викликаючи історичний інтерес і викриваючи до великої міри індивідуальність музичної думки. Та слід звертатись не тільки до українських композиторів. Світова фортепіанова література знає твори з українською тематикою як наприклад, Варіації Оп. 15 / рік 1810 / на тему

пісні С. Климівського „Хав козак за Дунай“ польського композитора Францішка Лесселя / виконані тут Юліаною Осінчук / великий український Варіації Оп. 40 / 1815 / на цю саму пісню німця К. М. фон Вебера та зовсім невідому поему п. з. „Мазепа“ Оп. 27 / 1830, за Віктором Гюго / німця Карла Лева. Мазго „Жалобу“ / 1847 / на мелодію пісні „Віють вітри“ мадярського майстра К. Ліста / що її виконував Іриней Жук га ченш знані „Три галицькі танки“ на чотири руки / 1880 / поляка Юліюша Зарембського (м. і. зоркостроєний Ф. Лістом, учителем Зарембського). Крім Зарембського, зовсім у нас невідомі твори видатного англійського композитора Арнольда Бакса п. з. „Гопак“ і „Майська ніч в Україні“ / 1911 / . Більш виконувана є теж і звукозапис / є романтична „Українська рапсодія“ Оп. 28 / 1907 / для фортепіано й оркестри російського С. Ляпунова / вперше виконана віртуозом Ф. Бузоною / . Доволі популярні є теж темпераментні українські гопакі з-під пера Мусоргського — Рахманінова / 1924 / та А. Хачатуряна / 1948 / . Існує теж / більш відомі в Європі / „Гуцульська сюїта“ 1954 / поляка Спирки Держевського.

Отже, українського й світового матеріалу до студіювання є доволі. Потрібно лише більше наполегливості, охоти та ентузіазму до праці над розкриттям часто несприйнятих стежок чарівного світу, якому на ім'я музика фортепіанна.

У світлу пам'ять наших Найдорожчих:

сл. п. АНДРІЯ ГОЛУБА

полковника Армії УНР

сл. п. ЮРІЯ ГОЛУБА

поручника 1-ї УД УНА

на Фонд Українських Інвалідів та Охорону Українських Воєнних Могил 200 00 (двісті) доларів складає

РОДИНА

У ЦЕЙ РІЗДВЯНИЙ ЧАС, ВЖЕ П'ЯТИ БОЛЮЧИ РОКОВИНИ СМЕРТІ

нашого Невіджалуваного

МУЖА, БАТЬКА, ДІДУСЯ, ВУЙКА І КУЗЕНА

сл. п.

ЯРОСЛАВА БІЛАСА

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ з ПАНАХИДАМИ

в суботу, 20-го і середу, 24-го грудня 1980 року в Коговз, Н. Й., в церкві св. апп. Петра і Павла

і в Боффало, Н. Й., 20-го грудня 1980 р., в церкві св. Ів. Хрестителя.

Просьте Родину, Друзів і Приятелів згадати Покійного у своїх молитвах —

дружина — ЗЕНОВІЯ

доньки — РОКСОЛІЯ І ІРЕНА

з родинами

Цінний дарунок!

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ —

НЕОБХІДНА КНИЖКА ДОМА І В ШКОЛІ!

Подбайте, щоби в кожній публічній бібліотечі була повна і стисла датована

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ УКРАЇНИ

в англійській мові

UKRAINE:

A CONCISE ENCYCLOPEDIA

Том 1-ий \$45.00 — ЦІНА — Том 2-ий \$60.00

ХТО ЗАМОВИТ ОБА ТОМИ ПЛАТИТЬ \$45.00

Тут віддати і разом з чеком або поштовою переказом (М. О.) вислати на адресу:

To: UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Прощу вислати:

☐ Том 1-ий — \$45.00☐ Том 2-ий — \$60.00☐ Оба томи — \$94.50

В долученню пересилкою (чек, М. О.) дол. і прощу вислати на адресу:

Name:

No.

Street

City

State

Zip Code

Вже в розпродажі!

Квітка

Довго очікувана грамофоновна платівка Квітки Цісик.

Чудова збірка улюблених народних пісень в новому, надзвичайному опрацюванні.

Вже можна набути в Українських крамницях.

Інформуватися KMC Records,
76 Minuteman Road
Ridgfield, CT 06877
(212) 845-4236

Українська Вільна Академія Наук у США

Маємо честь запросити на

КОНФЕРЕНЦІЮ

присвячену питанню

УКРАЇНСЬКА ЕМІГРАЦІЯ В ЧЕХО-СЛОВАЧИНІ МІЖ СВІТОВИМИ ВІЙНАМИ

ПРОГРАМА:

„Прага — Мекка української і російської еміграції між дво-

ма війнами“ — д-р АННА ПРОЦІК

„Спогад про українську літературу Прагу“ —

п. НАТАЛІЯ ЛІВЦЬКА-ХОЛОДНА

„Прага, як український мистецький центр“ — Спогад маест-

ра ПЕТРА ХОЛОДНОГО

Конференція відбудеться

в неділю, 21-го грудня 1980 р., о 2-їй годині дня

в будинку Академії, 206 Вест 100-та вул., Нью Йорк

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛУБ в НЬО ЙОРКУ

136 Друга Авеню, 2-й поверх

(ДІМ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ)

П'ятниця, 19-го грудня 1980 року, о годині 7-їй веч.

АВТОРСЬКИЙ ВЕЧІР

ВОЛОДИМИРА БАРАГУРИ

з нагоди 70-річчя Автора

та появи його нової збірки історичних оповідань

МЕЧ І КНИГА

Вступне слово виголосить Ольга Соневицька
Твори читатимуть Автор, Тарас Грицай, Орест Кебало і Степан Крижанівський.

В музичній частині Вечора — виступ вокального ансамблю при УМІ „Промінь“ під пров. Богдани Волянської.

Успішний вечір у Колумбії

Після довгої і завзятої підготовки Українського Клубу при Колумбійському університеті в п'ятницю, 14-го листопада цього року, відбувся там „Український вечір“. Понад 400 осіб з великою участю української студентської молоді Нью-Йоркської округи вповнили сально Millicent McIntosh Center, щоб вислухати концерт і взяти участь у заставі.

Концертну програму відкрив майстер церемоній Тиміш Гнатейко вступним словом, пояснивши важливість цієї імпрези, а саме, збирання потрібних фондів на започаткування українських студій при Колумбії. Тиміш перекладав програму у двох мовах, з огляду на присутність неукраїнських слухачів, між якими були професори і студенти університету.

Першою точкою були два українські танки у виконанні танцювальних ансамблів „Сизокрилі“ під керівництвом Роми-Прийми-Богачевської.

Піаністка Ана Ляшок, визначна учениця проф. Таїси Богданської в Нью-Йоркському відділі Українського Музичного Інституту, виконала Прелюд Ф.-моль Довженка та „Поєму Карпат“ Фоменка.

Популярний вокальний ансамбль „Промінь“ під керівництвом Богдани Волянської виконав твори українських композиторів: „Українську Баркаролу“ Людкевича; „По садочку ходила“, народна пісня в обробці Авдієвського (дуєт Богдана Андрусишина і Андрія Юзенева); та „Царевну Млаку“ Людкевича.

У виконанні ансамблю Лев Волянський пояснював неукраїнським слухачам зміст кожної пісні. Ансамблемі акомпанювала піаністка Соня Шерг. І ансамбль, і акомпанюторка — члени Українського Музичного Інституту, відділу Нью-Йорк.

Після цих трьох точок президент Українського Клубу при Колумбії Катерина Налівайко поінформувала присутніх про Український Клуб і його діяльність, та подякувала всім, що сприяли до успіху цього вечора: Слов'янському Відділу при Колумбії; Українському Конгресовому Комітетові Америки, всім підприємцям, які оголошувалися в програмі, всім жертводавцям, батькам членів, а також Союзу Українських Студентських Товариств Америки за підтримку. Вона висловила велике признання і подяку всім виконавцям цього вечора, які безкоштовно подарували свій час і таланти.

У другій частині програми виступили бандуристи Юліан Кітаский, який виконав три пісні з цікавим поясненням для американських слухачів; ансамбль „Промінь“ проспівав „Я сьогодні від вас від'їжджаю“, повстанська пісня в обр. Б. Волянської; „Коліска“, народна пісня в обр. Авдієвського (сольо — Марія „Мандіт“ Волянська) та „Вишні черешні“, українська народна пісня в обр. Леонтовича. На кінець виступив танцювальний ансамбль „Сизокрилі“ під керівництвом Р.Прийми-Богачевської.

Координатором концертної частини вечора був Олександр Кузишин. Після концерту відбулася заставка при звуках популярної оркестри „Вологари“.

Вечір був успішним не тільки тому, що зібрано понад 1.000 доларів на фонд українських студій при Колумбії, але також тому, що він доказав, що українське студентство активне і намагається конкретним ділом працювати для загальної доброти української громади.

Український Клуб планує продовжувати такі імпрези в майбутньому і буде робити всі старання, щоб українські курси при Колумбії відкрилися вже восени 1981 року. Клуб налідає, що українська громада підтримає його і допоможе перевести ці плани в дійсність. На що шль Український Клуб при Колумбії відкрив окремеkonto в кредитиві „Самопоміч“ в Нью-Йорку число 9705.

Олександр Кузишин

СУФА влаштував Різдвяну

виставку марок

Проквіт однієї з трьох двомовних печаток

Президія і Управа Союзу Українських Філателістів Австрії влаштували 10-ту Різдвяну виставку поштових марок, яка відбулася від 28-го до 30-го листопада цього року у Святочній залі віденської ратуші. Виставку присвячено темам „Різдво Христове“ і „200-ліття смерті цесареві Марії Тересі“.

Під час виставки урядова також спеціальний відділ австрійської державної пошти, при якому збирали спеціальні поштові печатки з німецько-українськими написами.

Виставка поштових марок та спеціальний відділ пошти були відкриті від 28-го до 30-го листопада.

Австрійська державна пошта ажила печатки з такими рисунками: 28-го листопада: ікона Богоматері з іконостаза в українській греко-католицькій церкві св. в.м. Варвари у Відні; до нової різдвяної марки Австрії додатково ажилають печатку „першоднівки“ 29-го листопада: вирізьблений дерев'яний хрест у філіграновій окуті з дорогими перлами, який Марія Тереса подарувала церкві св. в.м.

Вирізьблений дерев'яний хрест у філіграновій окуті з дорогими перлами, який Марія Тереса подарувала церкві св. в.м.

Вирізьблений дерев'яний хрест у філіграновій окуті з дорогими перлами, який Марія Тереса подарувала церкві св. в.м.

Вирізьблений дерев'яний хрест у філіграновій окуті з дорогими перлами, який Марія Тереса подарувала церкві св. в.м.

Вирізьблений дерев'яний хрест у філіграновій окуті з дорогими перлами, який Марія Тереса подарувала церкві св. в.м.

Вирізьблений дерев'яний хрест у філіграновій окуті з дорогими перлами, який Марія Тереса подарувала церкві св. в.м.

Вирізьблений дерев'яний хрест у філіграновій окуті з дорогими перлами, який Марія Тереса подарувала церкві св. в.м.

Вирізьблений дерев'яний хрест у філіграновій окуті з дорогими перлами, який Марія Тереса подарувала церкві св. в.м.

Вирізьблений дерев'яний хрест у філіграновій окуті з дорогими перлами, який Марія Тереса подарувала церкві св. в.м.

Вирізьблений дерев'яний хрест у філіграновій окуті з дорогими перлами, який Марія Тереса подарувала церкві св. в.м.

Вирізьблений дерев'яний хрест у філіграновій окуті з дорогими перлами, який Марія Тереса подарувала церкві св. в.м.

Вирізьблений дерев'яний хрест у філіграновій окуті з дорогими перлами, який Марія Тереса подарувала церкві св. в.м.

Вирізьблений дерев'яний хрест у філіграновій окуті з дорогими перлами, який Марія Тереса подарувала церкві св. в.м.

Вирізьблений дерев'яний хрест у філіграновій окуті з дорогими перлами, який Марія Тереса подарувала церкві св. в.м.

Вирізьблений дерев'яний хрест у філіграновій окуті з дорогими перлами, який Марія Тереса подарувала церкві св. в.м.

Вирізьблений дерев'яний хрест у філіграновій окуті з дорогими перлами, який Марія Тереса подарувала церкві св. в.м.

Вирізьблений дерев'яний хрест у філіграновій окуті з дорогими перлами, який Марія Тереса подарувала церкві св. в.м.

Вирізьблений дерев'яний хрест у філіграновій окуті з дорогими перлами, який Марія Тереса подарувала церкві св. в.м.

Вирізьблений дерев'яний хрест у філіграновій окуті з дорогими перлами, який Марія Тереса подарувала церкві св. в.м.

Вирізьблений дерев'яний хрест у філіграновій окуті з дорогими перлами, який Марія Тереса подарувала церкві св. в.м.

Вирізьблений дерев'яний хрест у філіграновій окуті з дорогими перлами, який Марія Тереса подарувала церкві св. в.м.

Вирізьблений дерев'яний хрест у філіграновій окуті з дорогими перлами, який Марія Тереса подарувала церкві св. в.м.

Вирізьблений дерев'яний хрест у філіграновій окуті з дорогими перлами, який Марія Тереса подарувала церкві св. в.м.

Вирізьблений дерев'яний хрест у філіграновій окуті з дорогими перлами, який Марія Тереса подарувала церкві св. в.м.

Вирізьблений дерев'яний хрест у філіграновій окуті з дорогими перлами, який Марія Тереса подарувала церкві св. в.м.

Вирізьблений дерев'яний хрест у філіграновій окуті з дорогими перлами, який Марія Тереса подарувала церкві св. в.м.

Вирізьблений дерев'яний хрест у філіграновій окуті з дорогими перлами, який Марія Тереса подарувала церкві св. в.м.

Вирізьблений дерев'яний хрест у філіграновій окуті з дорогими перлами, який Марія Тереса подарувала церкві св. в.м.

Вирізьблений дерев'яний хрест у філіграновій окуті з дорогими перлами, який Марія Тереса подарувала церкві св. в.м.

Вирізьблений дерев'яний хрест у філіграновій окуті з дорогими перлами, який Марія Тереса подарувала церкві св. в.м.

Вирізьблений дерев'яний хрест у філіграновій окуті з дорогими перлами, який Марія Тереса подарувала церкві св. в.м.

Вирізьблений дерев'яний хрест у філіграновій окуті з дорогими перлами, який Марія Тереса подарувала церкві св. в.м.

Вирізьблений дерев'яний хрест у філіграновій окуті з дорогими перлами, який Марія Тереса подарувала церкві св. в.м.

Вирізьблений дерев'яний хрест у філіграновій окуті з дорогими перлами, який Марія Тереса подарувала церкві св. в.м.

Вирізьблений дерев'яний хрест у філіграновій окуті з дорогими перлами, який Марія Тереса подарувала церкві св. в.м.

Вирізьблений дерев'яний хрест у філіграновій окуті з дорогими перлами, який Марія Тереса подарувала церкві св. в.м.

Вирізьблений дерев'яний хрест у філіграновій окуті з дорогими перлами, який Марія Тереса подарувала церкві св. в.м.

Вирізьблений дерев'яний хрест у філіграновій окуті з дорогими перлами, який Марія Тереса подарувала церкві св. в.м.

Вирізьблений дерев'яний хрест у філіграновій окуті з дорогими перлами, який Марія Тереса подарувала церкві св. в.м.

Вирізьблений дерев'яний хрест у філіграновій окуті з дорогими перлами, який Марія Тереса подарувала церкві св. в.м.

Вирізьблений дерев'яний хрест у філіграновій окуті з дорогими перлами, який Марія Тереса подарувала церкві св. в.м.

Вирізьблений дерев'яний хрест у філіграновій окуті з дорогими перлами, який Марія Тереса подарувала церкві св. в.м.

Вирізьблений дерев'яний хрест у філіграновій окуті з дорогими перлами, який Марія Тереса подарувала церкві св. в.м.

Вирізьблений дерев'яний хрест у філіграновій окуті з дорогими перлами, який Марія Тереса подарувала церкві св. в.м.

Вирізьблений дерев'яний хрест у філіграновій окуті з дорогими перлами, який Марія Тереса подарувала церкві св. в.м.

Вирізьблений дерев'яний хрест у філіграновій окуті з дорогими перлами, який Марія Тереса подарувала церкві св. в.м.

Вирізьблений дерев'яний хрест у філіграновій окуті з дорогими перлами, який Марія Тереса подарувала церкві св. в.м.

Вирізьблений дерев'яний хрест у філіграновій окуті з дорогими перлами, який Марія Тереса подарувала церкві св. в.м.

Вирізьблений дерев'яний хрест у філіграновій окуті з дорогими перлами, який Марія Тереса подарувала церкві св. в.м.

Вирізьблений дерев'яний хрест у філіграновій окуті з дорогими перлами, який Марія Тереса подарувала церкві св. в.м.

Вирізьблений дерев'яний хрест у філіграновій окуті з дорогими перлами, який Марія Тереса подарувала церкві св. в.м.

Борис Ямиський

Американці оплескували концерт „Української Опери“

Мастик Біч, Н.Й. — Тут у величезній аудиторії „Вільямс Фойл“, що вміщає одразу 2000 глядачів, 17-го листопада ц.р. відбулися підряд два концертні виступи Корпорації „Українська Опера“.

Обидва концерти були спонсоровані Мистецькою Радою стейту Нью-Йорк та містом Брукліном і іншими установами. Публіка, що переповнила зал, переважно студенти, професори, учителі середньої школи ім. В.Фойла, влаштували українським мистцям стоячі овації. Програму вела відомий телевізійна акторка Лариса Лорент-Ліснєк, яка спершу стисло поінформувала слухачів про Україну, її історію та боротьбу за волю. Треба зазначити, що за тиждень перед концертом президент Української Опері Галина Андреевська передала дирекції Середньої школи різні англомовні друку з інформацією про нескорену Україну і її культуру, а старші студенти вивчали матеріали, і тому особливо сердечне сприймали кожну точку програми.

Першою виступала відомий українська співачка Г.Андреевська, у супроводі студентської симфонічної оркестри під диригуванням маестро Людмили Стат (40 муз.). Українські арії і пісні наперед пояснювала слухачам Лариса Курицька. Після пісні М.Фоменка „Любіть Україну“ — на обидвох концертах двотисячні слухачі зірвалися з місця і влаштували солістичні стоячі овації, до яких приєдналась і оркестра.

Після пояснення наступних точок, зокрема розповіді про український національний музичний інструмент бандуру, молоді бандуристи і співаки Юліан Кітаский та Наталя Гончаренко також дістали безсмертні овації. У другому виступі публіка домоглася надлатку. 4.000 американців уперше мали нагоду почути бандуру й пісні під цей чарівний інструмент козацьких часів.

Зачарував глядачів і танцювальний ансамбль „Таврія“ з Нью-Йорку під мистецьким керівництвом обдарованого хореографа Андрія Кулика. Чудові народні ноші з різних частин України виконала власниця майстерні ноші Кулик. Ансамбль „Таврія“ познайомив глядачів не лише з українськими танцями, але й зі звичаями і традиційними обрядами, які пояснювала публіці Л.Курицька. Краса танку істроїв була така, що і „Таврія“ мусила виступати з надлатком понад програму.

На закінчення обох концертів виступила Г.Андреевська, мецо-сопрано, яка дійсно майстерно виконала пісні й арії. Кілька разів публіка вставала й біла браво. Коли вона як надлаток заспівала ще й популярну американську пісню „Лав сторі“, то стоячі овації тривали кілька хвилин, а дирекція знову запросила „Українську Оперу“ на дальші виступи для студентів шкіл і громадянства, а також для старших віком осіб.

„Українська Опера“ гідно несе в американський світ і збагачує його прекрасним українським мистецтвом.

Проф.Слава Капан

Гартфордський хор „Діброва“

Олександр Пришляк

За ініціативою управу хору „Діброва“, з головою Ольгою Якимів на чолі, рішенням відсвяткувати 25-річчя ювілей диригентури інженера і маестра Олександра Пришляка у формі несподіванки для ювілята бенкетом і забавою. Назначено дату 4-го жовтня, місце — Український Народний Дім у Гартфорді, Коннектикат. Найбільшою несподіванкою для диригента у цьому святкуванні було задіяння сина диригента Андрія Пришляка до підготовки та диригування трьох пісень. Треба тут відзначити, що син панства Олександра й Анни Пришляків, Андрій, якраз закінчує студії музики в університеті Коннектикат і є знаменитим піаністом і музиком, який вміє відчувати та передавати найбільш яскраві музичного мистецтва.

Підготовка до святкування ювілею проходила успішно. На виготовлені мистецькою Іреною Красік запрошення відгукувалося понад 240 осіб. І так, у призначений день, у суботу, 4-го жовтня, о 7-й годині вечора, зібрався усі запрошені гості, члени хору з родинами, члени родичів ювілята, у гарно удекорований зал „Українського Народного Дому“. Ювілята з дружиною, які увійшли на залу, зустріли усміхаючись на столах чорнобривці, а з-за столів — щирі оплески теплих долонь усіх присутніх.

Перше привітальне слово було від голови хору О.Якимів, яка, зворушливо привітавши диригента, передала далі ведення програми Орестові Кузьмі як „майстрові церемонії“. О.Кузьма подав короткий нарис праці диригента Олександра Пришляка, підкреслюючи його заслуги та складаючи йому подяку й признання за повну посвяту праці над розвитком хору „Діброва“.

В цьому яскраві заслуга нашого диригента, що своїм прикладом і невчепною творчою енергією зумів утримати хор активним одиницею на протязі чвертьстоліття. Під його проводом хор „Діброва“ завжди гідно репрезентував і далі репрезентує українську громаду Гартфорду у суто українському довідкілі і перед неукраїнською публікою.

Одним із перших, більш пам'ятних виступів хору були участь у святкуванні 40-річчя української католицької церкви в Гартфорді. Хор постійно брав і далі бере участь у всіх церковних святкуваннях. Громадянам Гартфорду важко собі уявити свято Різдва, Великодня чи відправ Великодня Утрне без участі нашого хору.

З розголом про мистецьке звучання хору „Діброва“, прийшло до

Другим успішним виступом хору у Гартфорді був концерт, присвячений пам'яті усіх меценатів і фундаторів Гартфордського українського центру. Після концертної частини хор відспівав панахиду в українському православному і католицькому обряді при численній співучасті священників обох віровізань, в наміренні померлих меценатів. Шлу цю програму було награвно та передано на хвилі „Голосу Америки“ на Україну.

Одним з більш престижних та репрезентативних виступів хору „Діброва“ був концерт, присвячений пам'яті усіх меценатів і фундаторів Гартфордського українського центру. Після концертної частини хор відспівав панахиду в українському православному і католицькому обряді при численній співучасті священників обох віровізань, в наміренні померлих меценатів. Шлу цю програму було награвно та передано на хвилі „Голосу Америки“ на Україну.

Одним з більш престижних та репрезентативних виступів хору „Діброва“ був концерт, присвячений пам'яті усіх меценатів і фундаторів Гартфордського українського центру. Після концертної частини хор відспівав панахиду в українському православному і католицькому обряді при численній співучасті священників обох віровізань, в наміренні померлих меценатів. Шлу цю програму було награвно та передано на хвилі „Голосу Америки“ на Україну.

Одним з більш престижних та репрезентативних виступів хору „Діброва“ був концерт, присвячений пам'яті усіх меценатів і фундаторів Гартфордського українського центру. Після концертної частини хор відспівав панахиду в українському православному і католицькому обряді при численній співучасті священників обох віровізань, в наміренні померлих меценатів. Шлу цю програму було награвно та передано на хвилі „Голосу Америки“ на Україну.

Одним з більш престижних та репрезентативних виступів хору „Діброва“ був концерт, присвячений пам'яті усіх меценатів і фундаторів Гартфордського українського центру. Після концертної частини хор відспівав панахиду в українському православному і католицькому обряді при численній співучасті священників обох віровізань, в наміренні померлих меценатів. Шлу цю програму було награвно та передано на хвилі „Голосу Америки“ на Україну.

Одним з більш престижних та репрезентативних виступів хору „Діброва“ був концерт, присвячений пам'яті усіх меценатів і фундаторів Гартфордського українського центру. Після концертної частини хор відспівав панахиду в українському православному і католицькому обряді при численній співучасті священників обох віровізань, в наміренні померлих меценатів. Шлу цю програму було награвно та передано на хвилі „Голосу Америки“ на Україну.

Одним з більш престижних та репрезентативних виступів хору „Діброва“ був концерт, присвячений пам'яті усіх меценатів і фундаторів Гартфордського українського центру. Після концертної частини хор відспівав панахиду в українському православному і католицькому обряді при численній співучасті священників обох віровізань, в наміренні померлих меценатів. Шлу цю програму було награвно та передано на хвилі „Голосу Америки“ на Україну.

Одним з більш престижних та репрезентативних виступів хору „Діброва“ був концерт, присвячений пам'яті усіх меценатів і фундаторів Гартфордського українського центру. Після концертної частини хор відспівав панахиду в українському православному і католицькому обряді при численній співучасті священників обох віровізань, в наміренні померлих меценатів. Шлу цю програму було награвно та передано на хвилі „Голосу Америки“ на Україну.

Одним з більш престижних та репрезентативних виступів хору „Діброва“ був концерт, присвячений пам'яті усіх меценатів і фундаторів Гартфордського українського центру. Після концертної частини хор відспівав панахиду в українському православному і католицькому обряді при численній співучасті священників обох віровізань, в наміренні померлих меценатів. Шлу цю програму було награвно та передано на хвилі „Голосу Америки“ на Україну.

Одним з більш престижних та репрезентативних виступів хору „Діброва“ був концерт, присвячений пам'яті усіх меценатів і фундаторів Гартфордського українського центру. Після концертної частини хор відспівав панахиду в українському православному і католицькому обряді при численній співучасті священників обох віровізань, в наміренні померлих меценатів. Шлу цю програму було награвно та передано на хвилі „Голосу Америки“ на Україну.

Одним з більш престижних та репрезентативних виступів хору „Діброва“ був концерт, присвячений пам'яті усіх меценатів і фундаторів Гартфордського українського центру. Після концертної частини хор відспівав панахиду в українському православному і католицькому обряді при численній співучасті священників обох віровізань, в наміренні померлих меценатів. Шлу цю програму було награвно та передано на хвилі „Голосу Америки“ на Україну.

Одним з більш престижних та репрезентативних виступів хору „Діброва“ був концерт, присвячений пам'яті усіх меценатів і фундаторів Гартфордського українського центру. Після концертної частини хор відспівав панахиду в українському православному і католицькому обряді при численній співучасті священників обох віровізань, в наміренні померлих меценатів. Шлу цю програму було награвно та передано на хвилі „Голосу Америки“ на Україну.

Одним з більш престижних та репрезентативних виступів хору „Діброва“ був концерт, присвячений пам'яті усіх меценатів і фундаторів Гартфордського українського центру. Після концертної частини хор відспівав панахиду в українському православному і католицькому обряді при численній співучасті священників обох віровізань, в наміренні померлих меценатів. Шлу цю програму було награвно та передано на хвилі „Голосу Америки“ на Україну.

Одним з більш престижних та репрезентативних виступів хору „Діброва“ був концерт, присвячений пам'яті усіх меценатів і фундаторів Гартфордського українського центру. Після концертної частини хор відспівав панахиду в українському православному і католицькому обряді при численній співучасті священників обох віровізань, в наміренні померлих меценатів. Шлу цю програму було награвно та передано на хвилі „Голосу Америки“ на Україну.

Одним з більш престижних та репрезентативних виступів хору „Діброва“ був концерт, присвячений пам'яті усіх меценатів і фундаторів Гартфордського українського центру. Після концертної частини хор відспівав панахиду в українському православному і католицькому обряді при численній співучасті священників обох віровізань, в наміренні померлих меценатів. Шлу цю програму було награвно та передано на хвилі „Голосу Америки“ на Україну.

Одним з більш престижних та репрезентативних виступів хору „Діброва“ був концерт, присвячений пам'яті усіх меценатів і фундаторів Гартфордського українського центру. Після концертної частини хор відспівав панахиду в українському православному і католицькому обряді при численній співучасті священників обох віровізань, в наміренні померлих меценатів. Шлу цю програму було награвно та передано на хвилі „Голосу Америки“ на Україну.

ВІСНИК ВІД НАС

ОЛЕНА ДЕВАНН (Кульчицька), членка УНС Відділу 137 ім. Богдана Хмельницького у Вест-Істон, Па., померла 11 жовтня 1980 р. на 60-му р. життя. Нар. 1920 р. в Істон, Па.; членкою УНС стала у 1938 р. Залишила у спадку чоловіка Йосифа, сина Йосифа III, дочку: Аліну і Катерину, 5 унуків та братів і сестер. Похорон відбувся 15 жовтня 1980 р. на цвинтарі Голі Крос у Мейс-Лендінг, Н. Дж.

Вічна Память! Стефан Колодуб, секр.

Д-Р МЕД. ВОЛОДИМИР ТРУТЕНКО, член УНС Відділу 35 Укр.-Амер. У-на Єдинств у Чикаго, Іл., помер 18 жовтня 1980 р. на 64-му р. життя. Нар. 1916 р. в Україні, обл. Київ; членом УНС став у 1959 р. Залишив у спадку три доньки: Анну, Зою і Галину, Михайла, Володимира і Валентина, братів Всеволода, Ігоря та сестру Зою. Похорон відбувся 20 жовтня 1980 р. на цвинтарі Елжвуд у Рівер-Гров, Іл.

Ві